

INDUSTRIALISTISTA ARVOSTELUA EUROOPAN SYNDIKALISMISTA

(Kirj. M. T. Julaistu Solidarity'ssa)

NARKISMI on kehityksen alainen. Yleisen Työväenliiton historiassa anarkistit ovat näytelleet 'sisältäporaaajien' roolia. Anarkismi teoriana on kapitalistisen kehityksen vaikutuksesta ollut pakoitettu sovittautumaan uusiin oloihin ja näin anarkistit ovatkin kehittyneet anarkistisista kommunisteista anarkosyndikalisteiksi; epäilemättä nämä ovat tehneet suuremista sekä hyödyllistä työtä taistellessaan turmeltuneita marxilaisia nationalisteja tai demokraatteja vastaan, jotka itseasiassa ovat toisiinsa verrattuina samanlaisia. Venäläisen vallankumouksen jälkeen nämä ovat alkanet sen pyrkimyksen Euroopassa, että industrialistinen kansainvälinen on perustettava. Jonkin aikaa vallankumouksellinen vähemmistö keskitti huomionsa Venäjään, mutta Punaisen Ammatillisen Kansainvälisen ensimmäisen kongressin jälkeen, jonka historian te vallon hyvin tunnette Williamsin raportista, vallankumouksellinen vähemmistö peruutti päätöksensä; nämä olivat aikasemmin päättäneet liittyä Punaiseen Ammattijärjestöjen Kansainväliseen, mutta sittemmin kuitenkin päättivät jäädä odottamaan nähdäkseen kuinka asiat kehittyvät. Moskovasta palaamisen jälkeen, sittemmin kuin P. A. K. siellä perustettiin, keltaisten ja vallankumouksellisten aineiden väli Yleisessä Työväenliitossa kehittyivät niin kireiksi, että aiheutui hajaannus; Seine Federation erotettiin Yleisestä Työväenliitosta ja amerikalaista gompersilaisuutta muistuttava keltainen ryhmä kontrolloeraa tuota liittoa tänäpäivänä.

Losovski menetti malttinsa.

Tällöin Losovski menetti mielenmalttinsa. Hänen koko sisältäporaaamisteorianansa tässä nim. alkoi osottaa käytännöllisen merkityksensä. Nämä kommunistien hyväksymät menettelytavat ovat osotautuneet menestykselliseksi vain Saksassa ja sielläkin ainoastaan sen vuoksi, kuin Saksa valtiona ja taloudellisena organina lähenee vararikkoa ja työläiset siellä hyväksyivät Kommunistipuolueen johdon vain siksi, kuin siellä ei ollut yhtään ryhmää, joka olisi ollut kyllin voimakas ja näin ollen kommunisteilla oli tilaisuus toteuttaa sekava ohjelmansa. Mutta jokaisessa toisessa maassa, missä nämä sisältäporaaajat ovat vain näyttäneet, ovat he tulleet lyödyiksi pois laudalta.

Niinpä silloinkin, kun Ranskan Yleinen Työväenliitto hajaantui, Losovski pienen poikasen tavoin koetti keltaiset ja punaiset 'yhdistää', mutta luonnollisestikin ilman tuloksia. Eroitettu vallankumouksellinen vähemmistö nimitti järjestönsä Val-

lankumoukselliseksi Yleiseksi Työväenliitoksi, mutta sitten myöhemmin (ja sitä sisältäporaaajain äänettömällä suostumuksella Moskovasta erikoisesti painostettiin), voidakseen ilmoittaa, että liiton hajaanusta eivät tehneet punaiset vaan keltaiset, järjestölle annettiin nimeksi: 'Liittoutunut' Val lankumouksellinen Yleinen Työväenliitto. Kaikkein huvittavinta koko tässä jutussa on se, että keltaiset eivät koskaan punasten eroittamista ole kieltäneet. Mutta nämä kommunistit leikkivät sanoilla kuten pienet tytöt leikkivät nukkiensa kanssa.

Asiat kehittyivät odottamattomaan suuntaan.

Samaan aikaan Ranskan Kommunistipuolue, vastoin Moskovaa odotuksia, kehittyi 'liittoutumisasteelle', jonka seurauksena industrialistinen suunta Ranskan Kommunistipuolueessa voimistui. Otaen huomioon sen tosiasian, että Ranskan Kommunistipuolueeseen kuuluvat industrialistit myöskin kuuluivat jäseninä Vallankumoukselliseen Yleiseen Työväenliittoon, kongressi hylkäsi sekä anarkistien että Moskovaa toimintasuunnitelmat. Tämän yhteydessä mirun täytyy vielä lisätä, että tähän päivään saakka ranskalainen kommunistipuolue on ollut eri ryhmiin jakaantuneena ja Linovier, kuvaillessaan tilannetta Ranskassa, puhuikin vallankumouksellisten pyrkimyksistä valloittaa Kommunistipuolue, sensijaan että hän puhuisi, kuinka Kommunistipuolue on valloitettava vallankumouksellinen unionismi puolellensa. 'Kommunistipuolueen synty' on otsikkona Linovierin viimeisessä artikkelissa. Tätä asiaa kosketellessani minä haluan mainita seuraavia seikkoja: Jos keran Linovier Ranskan Kommunistipuolueesta voi arvella, että se on vasta syntymäprosessissa, niin I. W. W. Amerikassa voi varmasti selittää, että jos Ranskan Kommunistipuolue todellakin on vasta syntynyt, niin siinä tapauksessa amerikalainen kommunistipuolue onkin vasta kehityksensä alussa oleva 'sikiö', joka—ellei se synny 'keskoseena'—jolloinkin tulevaisuudessa voi vasta syntyä. Ranskan jokainen toisillensa vastakkainen ryhmä lataa suuret kanuunansa varustautuessaan kongressiin. Anarkistit, industrialistit, kommunistit ja Moskova tekivät kukin voitavansa ja Losovski itse oli persoonallisesti läsnä kongressissa.

Industrialistiset käsitykset voitolla.

Näitten kolmen ryhmän keskinäisen taistelun lopullisena tuloksena industrialistinen ihanne pääsi voitolle. Yleisen Vallankumouksellisen Työväenliiton kongressissa olivat saapuvilla seuraavat ryhmät:

1. Anarkistinen ryhmä; tämän johtajina Besnard, Mayon, Sirole, Bertierre ja Quinoa. Tämä ryhmä puolusti talonpoikaisia teorioitansa, ammatillista itsenäisyyttä, täydellistä n. k. 'descentarismia', irrallisia lüttoja ja täydellistä poliittisista puolueista erillään pysymistä. Taloudellisena teoriotansa he puolustivat anarko-syndikalismia, että se yksistänsä on riittävä ja kykenevä 'jolloinkin' hävittämään valtion ja kukistamaan kapitalismin. Tällaisen teorian perusteella nämä täydellisesti hylkäsivät keskitetyn eli liittoutuneen järjestön hallinnon ja myöskin 'proletariatien diktatuurin'.

2. Toinen ryhmä voidaan täydellä syyllä kutsua industrialisteiksi; näihin kuului Monmousseau ja 'Vie Quveriere' nimisen sanomolehden edustajat. Mainitun lehden edustajat ottivat seuraavan kannan näissä kysymyksissä: on utopiaa väittää, että syndikalismi jolloinkin voi hävittää valtion ja kukistaa kapitalismin. Europan sodassa ja Venäjän vallankumouksessa saadut kokemukset pakoittavat vallankumouksellisen työväestön ottamaan huomionsa, että vallankumouksellisen taloudellisen järjestön voitto eittämättömästi riippuu siitä, että se saa 'proletariatien diktatuurin' muodon ja että industrialistinen unio (käyttäen amerikalaisista sanonta tapaa) itsessään tulee toimimaan valtiona, jotta työväestö on kykenevä ylimenokauden pysymään vallassa. Varsinainen eroavaisuus poliittisen puoluekommunismin ja industrialistisen kommunismin välillä on siinä, että viimeksi mainittu ei kapitalistista valtiota nykyisessä muodossa pidä ikuisena, mutta se iskee kapitalismin ja kansallisten valtiotarajain varsinaisiin juuriin ja että tulevaisuudessa täytyy saada teollisuuskommunistien määräämisvalta valtion ylitse, jotta viimeksi mainittu voidaan teollisesti kehittää ja että näillä olisi myöskin mahdollisuus ottaa käytäntöön kommunistinen elämänmuoto, joka on mahdollinen toteuttaa ainoastaan silloin kuin konetuohtanto on riittävästi korkealle kehittynyt.

Tämä ryhmä puolusti sitä mielipidettä, että ylimenokaudella 'proletariatien diktatuuri' on välttämätön, mutta samalla hylkäsi 'puoluediktatuurin'. Tämä ryhmä erikoisesti vaati, että työväenluokan diktatuurin on perustuttava järjestön taloudelliselle pohjalle. Tämä ryhmä äänesti Punaiseen Ammattiunionien Kansainväliseen kuulumisen puolesta sillä ymmärryksellä, että Kolmannen Kansainvälisen puolelta autonomiaa muutetaan—siis määrättyillä ehdoilla—ja vaativat, että III Kansainvälisen ja P. A. K.:n sääntöjä olisi muutettava.

3. Kolmantena ryhmänä oli Kommunistipuolue ja käsitteleni mukaan on aivan turhaa selittää yksityiskohtaisesti tämän ryhmän mielipiteitä siksi, kun heidän käsityksensä Kolmannen Kansainvälisen kannattajina tunnetaan.

Ryhmän edustajina olivat Tommasi, Godonneche, Sauridan ja Chambelland. Nämä olivat sitä mieltä, että Moskovaan on ilman minkäänlaisia ehtoja liityttävä. Silloin kun Losovski astui puhujan paikal-

le, niin kommunistien ja anarkistien välinen riita nousi ylimmilleen, kaikki halusivat yht'aikaa puhua...

Äänestyksen tulokset.

Äänestyksessä saatiin seuraavat tulokset:

Anarkistien päätösesitys oli No. 1. Industrialistien esitys oli No. 2.

Kommunistit olivat niin pienenä vähemmistönä ja siksi nämä äänestivät industrialistien kanssa yhdessä No. 2 esityksen puolesta.

a) 'Diktatuuri ylimenokaudella.'

Päätösesitys No. 2. 'Proletariatien diktatuurista' äänestettäessä industrialistit antoivat 779 ääntä puolesta ja anarkistit 393 ääntä sitä vastaan.

b) Liittyminen Punaiseen Ammattiunionien Kansainväliseen ehdoilla ja Kolmannen Kansainvälisen ja P. A. K.:n välisten suhteitten ja auktoriteetin muuttaminen.

Liittymisen puolesta 783 ääntä ja anarkistit antoivat 406 ääntä vastaan.

Lopuksi on pantava merkille, että Moskovasta viimeksi saapuneessa raportissa ilmoitetaan, että Yleisen Työväenjärjestön kongressin päätöksistä huolimatta Kolmannen Kansainvälisen ja Punaisen Ammattiunionien Kansainvälisen väliset suhteet ovat samat kuin ennenkin.

Kansainväliset syndikalistit. Konferenssi Berliinissä.

Konferenssi alkoi kesäkuun 16 päivänä ja päättyi 18 päivänä. Edustettuina olivat seuraavat järjestöt:

1. Saksalainen Freie Arbeiter Union, anarkistien järjestö.

2. Union Syndikale Italiana; tämän italialaisen järjestön edustajia oli kaksi: tov. Borchini edusti sitä ryhmää, joka voimakkaasti vastustaa Moskovaa ja tov. Vecihi edusti taasen niistä, jotka kannattavat sitä. (Minä puolestani arvelen, että hän edusti kuuluisaksi tullutta kommunistista vähemmistöä, joka kuuluu Italian syndikalistiseen unioniin) Hänen valtakirjaansa ei hyväksytty.

3. Koko Venäjän Ammattineuvoston edustaja selitti olevansa vain seuratakseen kokouksen menoa tiedustelutarkoituksessa.

4. Ranskan Yleisen Vallankumouksellisen järjestön edustaja myöskin selitti olevansa valtuutettu tiedustelua varten.

5. Jenson edusti Skandinaavian maita.

6. Venäläiset anarkistit olivat oppineet diplomaattiansa kommunisteilta ja lähettäneet kaksi edustajaa edustamaan Venäjän Ammattiunioniin kuuluvaa vähemmistöä. (?) Näin nopeassa tahdissa selitettynä kenen tahansa on vaikea erinäisiä ryhmiä lähemmin arvostella. Pyörälläpäin olen kuunnellut näiden 'vähemmistöjen' keskinäisiä juttuja.

Konferenssissa kinasteltiin niin paljon, että varsinaisesta asiasta puhuttiin sangen vähän. Saksalaisissa syndikalisteissa on se paha vika, kun nämä enimmäkseen ovat n. k. pacifisteja ja broutho-

nilaisia, joka ei sovellu enään 20:llä vuosisadalla. Minun on mahdotonta käsitellä kaikkia raportteja järjestelmällisesti, sillä minä teen joitain teknillisiä töitä Venäjälle ja siihen kuluu osa ajastani. Kirjoitan kahta toista Amerikkaa varten.

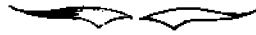
- Amerikalaisen Industrialistin Muistelmia Venäjällä. 2. I. W. W. ja Maailman Kysymykset.

Näitä kirjoittelen muitten töitteni ohella. Tehdäni siis edistyy hitaasti. Mitenkään en voi tehdä kaikkea sitä, minkä mielelläni suorittaisin I. W. W.:n hyväksi. Siksi minä teen esityksen, että I. W. W.:n toimeenpaneva komitea lähettäisi valtuutetun kiertävän edustajan Euroopan. Minä arvelen, että te voisitte europalaisen rahan ollessa näin alhaisen käyttää \$4.00 edustajan matka ja järjestämiskustannuksien suorittamiseksi. Me ehkä

voisimme järjestää tänne I. W. W.:n uutistoimiston ja te saisitte arvokasta ainehistoa sanomistoone.

Tänä päivänä Europpa lähenee vararikkoa ja tämä epäilemättä johtaa uuteen sotaan. Työväenluokan elämänvälttämättömyys on saada tämä kansallisuuksien välinen sota muuttumaan vallankumoukselliseksi sodaksi.

I. W. W.:n tulee valmistautua aikansa ja sen täytyy järjestämistyönsä tehdä teoreettisesti voimakkaammaksi, suurempi varasto ensiluokkaista kirjallisuutta ja hyviä uutisia ja siksi minä ajattelenkin, että kiertävä edustaja olisi hyödyllinen olemaan Euroopassa. Ehkäpä olisi kaikkein paras, että yksi toimeenpanevan komitean jäsen tulisi näille maille.

UUTTA KIRJALLISUUTTA.

VAINOVUODET, minkä alaisena Amerikan teollisuusunionistit ovat olleet, on sangen suuresti häirinnyt tämän maan Industrial Workers of the World liittoon järjestyneiden teollisuusunionistein kasvatustyötä. Kasvatustyö on selvästi ja kieltämättä näiden unioiden ohjelmassa ja nyt kun se ajometsästys, mitä muutamien viimeisten vuosien aikana on kohdistettu edellämainittuja kohtaan, on hieman hälvennyt, voidaan kasvatustyölekin antaa sille kuuluva huomio.

Muutamit työväen apostolit ovat sanelleet, ettei palkkatyöläisen tarvitse tietää yhteiskunnasta muuta 'kunhan vain tietää olevansa palkkatyöläinen.' Äskeiset tapahtumat, varsinkin suuret vallankumoukselliset muutokset Euroopassa, ovat sangen pahasti lyöneet korville edellä lainattua lyhytnäköisyyttä. Ne tapaukset ovat jokaiselle ylimalkaisesti kenneet osoittamaan, että palkkatyöväestö joutuessaan missä tahansa ottamaan yhteiskunnallisen ja taloudellisen vallan käsiinsä, täytyy sen tuntea yhteiskuntaa laajemminkin eikä vain välittömästi läheistä ympäristöään.

Nousevan köyhälistön täytyy tuntea yhteiskunnan rakenne perusteiltaan ja vielä enemmän sen täytyy tuntea erinäisten työ-

läisten riippuvaisuus suhteessa toisiin työläisiin. Tämä pitää yhtä hyvin paikkansa kansallisesti teollisuuksittain kuten kansainvälisestikin. Europan vallankumoukset ovat nyt kaikkein tuoreempana esimerkkinä siitä, miten riippuvaisia olemme yhteiskunnassa laajassakin mittakaavassa.

Ehkä selvin ja samalla helppotajuisin kirjanen, mitä tältä alalta on vielä koskaan tarjottu palkkatyöväestön luettavaksi, on The Workers Socialist Publishing Co:n suomenkielisenä kustantama **HELPPOTAJUISTA TALOUSOPPIA.**

'Mitä on yhteiskunnallisesti välttämätön työaika, miten se määritellään? Määrävätkö työläisten palkat tavaroiden hinnat? Milloin palkat ovat 'korkeat', 'kohtuulliset' taikka 'alhaiset'? Mikä nimellinen ja mikä todellinen palkka?'

Nämät ovat kysymyksiä, jotka nousevan palkkatyöväestön täytyy kyetä ratkaisuun selvästi ja kieltämättä taloustieteellisellä pohjalla. Kenellä tahansa on tästä mainitusta kirjasesesta oppimista ja kuka tahansa ajatteleva työläinen voi siitä oppia. Yllä olevat ovat vain muutamia siitä kysymysten sarjasta mitä mainitussa kirjasesassa käsitellään.